

SHKALLËT E BESIMTARËVE NË RRUGËTIMIN DREJT ALLAHUT (MEDAARIXH ES-SAALIKIIN)

Kënaqja / *er-Ridaa* / الرِّضَا

Dr. Hatim el-Haxh

Materiali është përmbledhje e kuptimeve të audio-ligjëratës nga nxënësit e hoxhës

<https://buff.ly/2hbVv4T>

Allahu ﷻ thotë:

"يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً"

“O shpirt i rehatuar, ktheju Zotit tënd i kënaqur dhe i kënaqshëm.” (el-Fexhr, 27-28)

Allahu i lartësuar nuk la ndonjë shteg drejt Tij për të pakënaqurin ndaj Tij, ndërsa e bëri kënaqjen me Të një kusht për ndjekësin e shtegut të pastrimit shpirtëror.

Kënaqja është një emër për pranimin e sinqertë nga ana e robit që të qëndrojë aty ku vendoset, pa kërkuar ndonjë përparim apo zbrapsje dhe pa kërkuar ndonjë shtim apo mbështetje (ndryshim gjendjeje). Kjo është ndër shkallët fillestare në shtegun e elitës së besimtarëve dhe ndër shkallët më të vështira për besimtarët e rëndomtë. Kjo ka tri nivele:

Niveli i parë: Kënaqja e besimtarëve të rëndomtë, që nënkupton kënaqjen me Allahun si Zot dhe mospëlqimin e adhurimit të çdo gjëje tjetër. Ky është boshti i Islamit, që pastron nga shirku i madh. Kjo shkallë vlerësohet me anë të tri kushteve:

- Allahu të jetë gjëja më e dashur për robin
- Ai të jetë gjëja më madhështore për të
- Ai të jetë më meritori për dëgjueshmërinë e tij

Niveli i dytë: Të qenët i kënaqur me caktimet e Allahut. Kjo është kënaqja që përmendet në Shpallje. Kjo do të thotë që t'i pranosh të gjitha fatet që Ai caktoi. Kjo është ndër shkallët fillestare në shtegun e elitës së besimtarëve dhe vlerësohet me anë të tri kushteve:

- Njëjtësia e të gjitha situatave në sytë e robit¹
- Ndërprerja e të gjitha mosmarrëveshjeve me krijesat
- Heqja dorë nga kërkesat dhe kryeneçësia

Niveli i tretë: Të qenët i kënaqur me kënaqjen e Allahut², në mënyrë që robi të mos shohë më ndonjë meritë personale për kënaqësi apo pakënaqësi, gjë që e shtyn:

- Të mos synojë kontrollin³
- Të heqë dorë nga zgjedhja⁴
- Ta lërë bërjen e dallimeve⁵, edhe sikur ta fusnin në Zjarr

¹ Jo se ai do të ndihet njësoj në të gjitha situatat, por ato nuk do t'ia heqin vëmendjen (nga rruga e duhur), nuk do ta ngadalësojnë e as nuk do t'ia ndryshojnë kahun. Me më shumë ushtrim (*rijaadeh*) dhe ndihmë hyjnore (*teufik*), të gjitha ngjarjet e dynjasë vijnë duke u bërë më pak të rëndësishme.

² Për shejhun (Imam el-Harawi), kulmi i shtegut është vetasgjësimi (shpërbërja e egos). Kështu, ai konsideron këtë kënaqje (*ridaa*) si kënaqjen përfundimtare ku robi s'ka më kënaqësi apo pakënaqësi dhe vullneti i tij shpërbëhet në atë të Allahut. *Fanaa* apo vetasgjësimi i miratuar ligjërisht është përputhshmëria e plotë e vullnetit personal me vullnetin e Zotit. Kjo është e rëndësishme për *bekaa* (të qëndruarit) nëpërmjet Allahut, me Allahun, dhe për Allahun.

³ Të jetë i kënaqur me kontrollin e Zotit mbi gjërat dhe të mos kërkojë t'i kontrollojë vetë.

⁴ Meqë ai është një *mufewwid* që i lë çështjet në dorë të Allahut, të Gjithëdijshmit, të Gjithëfuqishmit, Dashamirësit.

⁵ Kjo s'do të thotë të heqësh dorë nga perceptimi natyral i dhimbjes dhe i rehatisë, por do të thotë t'i bësh të parëndësishme në përparimin tënd të gjitha këto perceptime dhe pothuajse të mos i ndiesh fare, për shkak se mund të ta heqin vëmendjen nga synimi kryesor ku ti ke të ngulitur sytë dhe zemrën.